

1357 BUDAPEST PF. 2. • 1055. BUDAPEST, BÁTHORI U.12.
☎ 441-2336, -2335 • 📠 441-2359
✉ boer.krisztina@meh.hu
www.nemzetpolitika.gov.hu

MINISZTERELNÖKI HIVATAL
NEMZETPOLITIKAI ÜGYEK
FŐOSZTÁLYA

REGGELI SAJTÓFIGYELŐ^{1*}

2007. december 15., szombat

➔ MAGYARORSZÁG

- ➔ [Schengeni "külső határrá" változik a letenyei átkelő](#) - Zágráb nehezen nyugszik bele az átlépési változásokba - Schengenre gyakorolnak hetek óta Letenye magyar oldalán. Jövet-menet részletesen kiolvassák autóink összes papírjait, és alaposan benéznek a csomagtartóba is. Kevesebb mint egy hét múlva már az "uniós sávba" állhatunk be, amelyen elvileg gyors lesz az áthaladás. (Nsz 7.o.)
- ➔ [Sorompóbontás Somoskőújfalunál](#) - Somoskőújfaluban tegnap lebontották a magyar-szlovák határon lévő sorompókat és elvitték az útlevélezelő fülkéket is - készülve a schengeni rendszerbe való december 21-i belépésre. (Nsz)
- ➔ [Kapcsolattartási támogatás a vajdasági és a kárpátaljai magyaroknak](#) – „A jövő évi költségvetésben 720 millió forint szerepel a kárpátaljai és a vajdasági magyaroknak az anyaország schengeni csatlakozása miatt megnövekedett kapcsolattartási költségei támogatására” – mondta **Kozma József**, az Országgyűlés külügyi bizottságának szocialista alelnöke Budapesten sajtótájékoztatón. (Erdély.ma)
- ➔ [A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma Külügyi és Európa-ügyi Albizottságának állásfoglalása](#) (2007. december 12.)
- ➔ [A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma Jogi Albizottságának állásfoglalása](#)

➔ UKRAJNA

- ➔ [Kishatárforgalmi engedély](#) - Általános tudnivalók - A kishatárforgalmi engedély birtokosa többszöri vízummentes beutazásra és hat hónapon belül legfeljebb három hónapos tartózkodásra jogosult Magyarország határ menti területén. A dokumentumot a Magyar Köztársaság Ungvári Főkonzulátusa és Beregszászi Konzulátusa állítja ki. (KISzO)

➔ A RÉGIÓ HÍREI <> VILÁGTÜKÖR

- ➔ [Cseh lap: Schengen orvosolhatja a magyarok Trianon-traumáját](#) - Közép-Európa csatlakozása a schengeni övezetbe bizonyos értelemben orvosolhatja a magyarok Trianon-traumáját is, mert eltűnnek a nemzetet megosztó gyűlölt határok. Ehhez azonban feltétlenül szükség van a "páciens" együttműködésére - állítja a Lidové Noviny című cseh konzervatív napilap szombati kiadásában. (Vajdaságma.info)

Cikkek:

¹ a Figyelőben közölt hírek **olvasóink tájékoztatását** szolgálják, kérjük, hogy a további felhasználást lehetőség szerint kerüljék

Schengeni "külső határrá" változik a letenyei átkelő - Zágráb nehezen nyugszik bele az átlépési változásokba

Népszabadság • Féderer Ágnes • 2007. december 15.

Schengenre gyakorolnak hetek óta Letenye magyar oldalán. Jövet-menet részletesen kiolvassák autóink összes papírjait, és alaposan benéznek a csomagtartóba is. Kevesebb mint egy hét múlva már az "uniós sávba" állhatunk be, amelyen elvileg gyors lesz az áthaladás.

December 21-én éjjel odébb kerülnek Európa határai, amit sok helyen úgy ünnepelnek majd, mint a berlini fal leomlását. Letenye horvát részén persze inkább úgy érzik most, mintha hatalmas fal épülne a magyar oldalon. Zala megye az egyetlen olyan terület egyébként Magyarországon, ahol schengeni külső és belső határ is lesz. Szlovénia felé kinyílik az ország, Horvátország felé pedig szigorodik az ellenőrzés.

A horvátok nehezen vették tudomásul a határátlépési változásokat. Végül sikerült elérniük, hogy Olaszországba, Szlovéniába és Magyarországra továbbra is személyi igazolvánnyal utazhatnak. Fel kell mutatniuk azonban egy külön betétlapot, amire a rendőrök rápecsételik, hogy beléptek a schengeni területre. A "kivételezésnek" így sok hasznát nem látják, a sorban állást, az alapos ellenőrzést nem spórolhatják meg.

A legnehezebben talán azt viselik, hogy az egykori sorstárs Szlovénia most erőfölénybe kerül velük szemben. A horvát lapok a régi szép időket emlegetik, amikor a volt Jugoszlávia népei mind együtt sorakoztak az olasz és az osztrák határátkelőknél.

A szlovén-horvát határ mellett élők sokáig kétségbeesetten hallgatták a két ország közötti átjárás szigorításáról szóló híreket. Százhuszonnégy kisebb határátkelő sorsa volt hónapokon át bizonytalan, végül megállapodás született arról, hogy akik a határvonaltól számított három kilométeren belül laknak, különleges engedélyt kapnak az átjárásra.

- Lehet, hogy mások számára bevezetik Schengent, minket ez nem érint - dicsekednek most a horvát oldalon élők.

A szlovénok egyrészt történelmi eseményként emlegetik a határnyitást Olaszország felé. Másrészt tartanak attól egy kicsit, hogy az olaszok felvásárolhatják az értékes földjeiket. A sezana határállomás környéki falvak, amelyek alig 20 kilométerre vannak Triesztől, rendezési tervet készítenek módosítani, hogy visszaminősítsék és megóvják az egyelőre parlagon lévő építési területeket.

A hivatalos határnyitó ünnepséget Kopernél, Skofijében tartják december 20-áról 21-re virradó éjjel, amelyen a szlovén kormány tagjain kívül José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke is részt vesz. Az új szlovén államfő, Danilo Türk azonban inkább Nova Goricába megy, ahol a határnyitás újra egyesíti a szlovén várost a párizsi békeszerződés miatt 1948-ban leszakított olasz felével, Goricával.

Itt a vámosság egyik üresen maradó fülkéjében felállítanak egy kamarát, és ezen a különleges gyóntatóhelyen bárki elmondhatja emlékeit a határátkeléseiről. Sőt bevallhatja esetleg még azt is, hányszor csempészt át sonkát Olaszországból. [← vissza](#)

Sorompóbontás Somskőújfaluánál

Népszabadság • Tudósítónktól • 2007. december 15.

Somskőújfaluiban tegnap lebontották a magyar-szlovák határon lévő sorompókat és elvitték az útlevélkezelő fülkéket is - készülve a schengeni rendszerbe való december 21-i belépésre.

A határ keletebbre kerül, ennek okán már a közelmúltban is könnyített volt a határátléptetés, különösebb indok nélkül nem ellenőrizték a csomagokat, nem vizsgálták át az autókat a szlovák-magyar átkelőnél - mondta Lengyel Tamás alezredes, a somskőújfalu határrendészeti kirendeltség parancsnoka. Irányítása alatt jelenleg még 62 fős

állomány őrzi a 71,5 kilométer hosszú határszakaszt, amelyen eddig az ipolytarnóci közúti, valamint a somoskőújfalusi közúti és vasúti, illetve néhány turisztikai átkelőhelyen lehetett Szlovákiába jutni.

A Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága a Magyar Közút Kht.-t megbízta azzal, hogy december 21-ére biztosítsák az akadálymentes átjutást az uniós belső határon Szlovákiába. A közútkezelő egy alvállalkozójával, a Salgó-Trans Kft.-vel végeztette el a bontást. Áramtalanították a már egyébként sem működő sorompót, feltörték a fülkék talapatát. Ürmössy Ákos, a Magyar Közút nógrádi igazgatója elmondta: a télre való tekintettel a határátkelőhelyen az út helyreállítási munkálatai közül csak a legszükségesebbeket végzik el, új burkolatot az idén biztosan nem kap ez a szakasz.

Megtudtuk: 20-án éjfélig a személyazonosságot még ellenőrzik a magyar-szlovák, a magyar-osztrák és a magyar-szlovén határon.

A határátkelőhely bontására régi határőrök és nyugalmazott vámosok is kíváncsiak voltak. Megjelent a helyszínen például a kirendeltség korábbi parancsnoka, Kis Jenő nyugalmazott határőr alezredes, aki 1961-ben sorkatonaként került Somoskőújfaluba, és 1996-ban ment ugyaninnen nyugdíjba. [←Vissza](#)

Nyugaton ingerülten fogadják a schengeni nyitást

FigyelőNet, MTI 2007. december 14. , 13:02

A szabadság utáni sóvárgást Nyugaton felváltotta a biztonság és az erős állam utáni vágy, éppen ezért a Keletre való utazás váratlan lehetősége ingerültséget vált ki – fogalmaz vezércikkében a konzervatív Die Presse című osztrák lap. Az osztrákok többsége egyre inkább tart attól, hogy a beutazó kelet-európaiak miatt megugrik a bűnözés, ezért szeretnék, ha a hadsereg és a rendőrség a határ mellett maradna.

Miért van az, hogy most, amikor tulajdonképpen mindenkinek ujjongania kellene, mert végre megszűnnek az Európát elválasztó utolsó korlátok is, a szabadság fölötti örömet csak az egykori keleti blokk országokban érzik, Nyugaton ellenben nem? – teszi fel a kérdést a pénteki Die Presse című osztrák napilap.

A szerző szerint a kelet-európaiak örömujjongása érthető, hiszen számukra a schengeni nyitás a szabadság felé vezető végső lépést jelenti. Talán a határ innenső oldalán azért nem éreznek ebből semmit, mert számukra a szabadság magától értetődő, ám önbecsapó adottsággá vált – veti fel a nyugati közvélemény hozzáállását boncolgatva a vezércikk szerzője.

Elfogadják a szabadságjogok korlátozását

„Ideát szinte alig van tiltakozás, amikor a rendőrséget újabb és újabb lehetőséggel ruházzák fel. Belenézhetnek az adatainkba és az üzeneteinkbe, lehallgathatják a mobiljainkat. Most, amikor a kommunista elnyomás rémképe lassan a feledésbe merül, hallgatagon elfogadjuk személyes szabadságunk korlátozását. Az ezzel ellentétes irányzatok, mint például a Keletre való utazás váratlan lehetősége, csak ingerültséget vált ki” – húzza alá a cikkíró, utalva arra a közvélemény-kutatási eredményre, amely szerint az osztrákok csaknem kétharmada elutasítja a keleti határok lebontását.

Megítélése szerint a szabadság utáni sóvárgást Nyugaton felváltotta a biztonság és az erős állam utáni vágy. Az óhaj nemcsak a globalizált világ által kikényszerített kemény versennyel szembeni védekezésre vonatkozik, hanem érinti egy vélt gonosszal szembeni átfogó biztonságra való törekvést is.

Az emberek elfogadják, hogy a terrorizmus elleni harc jegyében aláássák eddig alapvetőnek tartott szabadságjogaikat. Az osztrákok többsége azért szeretné, hogy a rendőrség és a hadsereg addig maradjon a határ mentén, ameddig csak lehet, mert fél attól, hogy a beutazó kelet-európaiak révén megugrik a bűnözés.

A szabadság már nem érték

„Ami itt történik, az nem kevesebb, mint a teljes átfordulása azoknak a fogalmaknak, amelyeket a hatvanas-, hetvenes- és nyolcvanas években alkottunk az értékekről. A félelem és a biztonság utáni vágy rátelepül egy

korábbi társadalmi alapkonszenzusra, nevezetesen arra, hogy a személyes szabadság a legfőbb jó, amelynek a határai addig terjedhetnek, míg más jogok érvényesülését nem sértik" – áll a Die Presse vezércikkében.

A szerző szerint most, amikor végre szabaddá válik az utazás, és a belső határok megszűnésével egy egész kultúrtérség nyílik meg, teli vendégszerető emberekkel, az osztrákokban mégis az a benyomás keletkezik, hogy jobb lesz inkább beszögelni az ablakokat, kulcsra zárni az ajtókat, és leszedni a ruhákat a szárítókötélről. „A probléma azonban nem biztonságtechnikai, hanem mentális. A biztonságot ma értéknek tekintjük, a szabadságot azonban nem. Majd akkor fogjuk újra értékelni, ha már semmi sem marad belőle" – fejeződik be az írás. [←vissza](#)

Kapcsolattartási támogatás a vajdasági és a kárpátaljai magyaroknak

Erdély.ma [2007. december 15., 08:00]

Forrás: Népújság

A jövő évi költségvetésben 720 millió forint szerepel a kárpátaljai és a vajdasági magyaroknak az anyaország schengeni csatlakozása miatt megnövekedett kapcsolattartási költségei támogatására – mondta Kozma József, az Országgyűlés külügyi bizottságának szocialista alelnöke Budapesten sajtótájékoztatón.

A Fidesz szerint a magyar kormány feladata, hogy biztosítsa a schengeni határokon kívül élő magyarok számára az anyaországgal való zavartalan kapcsolattartást.

Magyarország december 21-i schengeni csatlakozása után az ukrainai és a szerbiai állampolgárok, így az ottani magyarok is csak vízummal léphetik át a határt – közölte a kormánypárti politikus.

A 35 eurós vízummal fél év alatt kilencven napon át tartózkodhatnak a Schengen-zónában, ahol teljesen szabadon közlekedhetnek – fűzte hozzá. Mint mondta, további költség lehet például a biztosítás díja.

Kozma József azt mondta: a megnövekedett kapcsolattartási költségekre a 2008-as költségvetésben lesz egy alap, amelyből a költségek egy részét vissza lehet igényelni.

A politikus elmondta: vajdasági és kárpátaljai szervezetek pályázhatnak arra, hogy a támogatások visszaigénylését intézzék. Mint mondta, a végrehajtási rendelet még nem jelent meg, de a tervek szerint a magyar igazolvánnyal rendelkezők kaphatnak támogatást.

A külügyi bizottság alelnöke szerint a belépni szándékozók 50 százaléka mentességet élvez majd a vízumdíj alól. Mentességet kapnak többek között a nyugdíjasok, a tanulók, a kulturális kapcsolatot fenntartók.

A Fidesz szerint a kormánynak alkotmányos kötelessége felelősséget viselni a határon túl élő magyarokért.

„A schengeni térséghez való csatlakozás után pedig fokozott figyelmet kell fordítani azon honfitársainkra, akiket a schengeni határ elválaszt Európától" – áll az MTI-hez eljuttatott közleményben. [←vissza](#)

Csengeri János: Új konzulátus új kihívásokkal

Kárpátalja 2007-12-15 05:10:00

Csengeri Jánost mintegy két éve nevezték ki a Magyar Köztársaság Ungvári Főkonzulátusa Beregszászi Ügyfélszolgálati Irodájának vezető konzuljává. Ez idő alatt kezdődött meg és ment végbe az iroda jelentős bővítése, s a külképviselet státusa is minőségi változáson ment keresztül – ügyfélszolgálati irodából önálló konzulátussá alakult. Nem csoda, ha a konzul úr kicsit magáénak is érzi az intézményt.

– Mit jelent az Ön számára, hogy megbízták az önállóvá vált beregszászi konzulátus vezetésével?

– Négy évvel ezelőtti megnyitása óta a Beregszászi Ügyfélszolgálati Iroda mindig a legnagyobb forgalmat lebonyolító magyar képviseletek közé tartozott. 90000 kiadott vízummal 2005-ben Szabadka után a második, 2006-ban közel 70000 vízummal a negyedik helyen végzett. A Beregszászi Ügyfélszolgálati Iroda ezt az eredményt rendkívül szerény adottságok mellett érte el. A beutazási és a tranzit kérelmek átvételére egy alig 24 m² alapterületű, mindössze három kiszolgáló ablakos ügyfélfogadó állt rendelkezésre. Még időben jött a

felismerés, hogy ez a képviselő ebben a formában nem felel meg a szigorú schengeni követelményeknek. Az idén júniusban megkezdett felújítási és bővítési munkák eredményeként október végére a Beregszászi Ügyfélszolgálati Irodából a schengeni követelményeket minden tekintetben kielégítő, 9+3 kiszolgáló ablakos, korszerű vízumkiadó képviselő lett. Részben ennek köszönhetően új megfogalmazásban került ismét napirendre a képviselő önállóságának kérdése, amely – mint ismeretes – 2007. november 14-én végül is megvalósult. A felújított és kibővített képviselőt kicsit magaménak is érzem, hiszen az építkezés során elképzeléseim jelentős részét sikerült megvalósítani. Semmi márvány, semmi hivalkodás, cserébe szinte teljes funkcionalitás. Ezt valamilyen mértékben személyes sikerként könyvelem el. A képviselő vezetése önmagában még nem jelentene különösebb kihívást számomra, hiszen az ügyfélszolgálati irodát gyakorlatilag eddig is én vezettem. Igazi kihívást jelent viszont az, hogy a beregszászi magyar konzulátus néhány nap múlva az irányításom alatt kezdi meg a közösségi normák szerinti vízumkiadást egyidejűleg a kishatárforgalom intézményének visszaállításával. Szeretnék maximálisan megfelelni ennek a kihívásnak.

– Milyen változásokkal jár az ügyfélszolgálati iroda konzulátussá történő átminősítése diplomáciailag, s a napi teendők tekintetében?

– A diplomáciai és a konzuli kapcsolatokban nem ritka jelenség, hogy egy állam egy másik államban a nagykövetség mellett főkonzulátust, egy vagy több konzulátust, esetleg alkonzulátusokat tart fenn. Magyarországnak a két világháború között Németország közel húsz városában volt konzulátusa vagy alkonzulátusa. A beregszászi magyar Konzulátus fő feladata továbbra is a vízumkiadás és a klasszikus konzuli ügyek intézése marad. A jövő héttől ez a tevékenység kiegészül a kishatárforgalmi engedélyek kiállításával, ami a kérelmezők nagy száma miatt – különösen az első években – óriási feladat lesz. Emellett a konzulátusnak az önállóságból adódó új feladatai is lesznek. Az eddiginél nagyobb, aktívabb és kreatívabb szerepet kell majd vállalnunk a konzuli kerület (a Beregszászi, Nagyszőlősi, Huszti, Técsői, Rahói járás) és Magyarország határmenti területei közötti regionális és kistérségi együttműködés fejlesztésében. A rendezvények protokolláris szintű látogatásán túlmenően, új feladatokat jelent majd a konzulátus számára a konzuli kerület magyar nemzetiségű lakosságával való együttműködés is.

– Miként változott az ügyfélfogadás a beregszászi konzulátus rekonstrukciójának befejezésével?

– A konzulátus rekonstrukciója lehetővé tette számunkra az ügyfélfogadás eddigi rendjének felülvizsgálatát. Az a célunk, hogy minimálisra csökkentsük vagy, ha lehet, teljesen megszüntessük a várakozási időt. Mert minek jöjjön az ügyfél nyolc órára a konzulátushoz, ha csak 13 órakor kerül rá a sor, ha egyáltalán sor kerül rá aznap. Az előzetesen egyeztetett időpontban pontosan megjelenő ügyfél várakozás nélkül mehet az ablakhoz, ahol a rendelkezésére álló 15 perc alatt kényelmesen, akár ülve adhatja be vízumkérelmét. Felszabadultan válaszolhat az ügyintéző kérdéseire, hiszen egyedül van az ablaknál, nem liheg a nyakába a következő ügyfél. Fontos, hogy az emberek tudatosan tervezzék utazásaikat és ne hagyják az utolsó pillanatra a vízumbeszerzéshez szükséges időpontigénylést, mert könnyen meghiúsulhat az utazás. A különösen forgalmas időszakokban legalább két hetet kell számolni az időpontra, és legalább további egy hetet a vízumkérelem elbírálására. Soronkívüliség az időpontigénylésben nem lesz, a vízumkérelem elbírálásában pedig sokba kerül. A beregszászi konzulátus adottságai lehetővé teszik számunkra a schengeni vízumkérelmek és a nemzeti hatáskörben kiadható beutazási engedélyek iránti kérelmek épületenként elkülönített átvételét. A kishatárforgalmi engedélyek, illetve a schengeni vízumok iránt jelentkező igények nagyságához igazodva olyan megoldásokon is gondolkodunk, miszerint a munkahét egyes napjain (például hétfőn, szerdán és pénteken) csak az előbbi, a többi napon (kedden és csütörtökön) csak az utóbbi iránti kérelmekkel foglalkozunk vagy fordítva.

– Miként alakul a vízumigénylés és -kiadás rendje Magyarországnak a schengeni határőrizeti rendszerhez való csatlakozásával?

– Itt két dolgot szeretnék különösképpen kihangsúlyozni. Az egyik az, hogy december 21-től a rövid időtartamú beutazásra és az átutazásra jogosító vízumokat már nem Magyarország nevében, hanem 24 Schengen-tagállam nevében állítjuk ki. Ez az eddiginél összehasonlíthatatlanul szigorúbb vízumrendszerrel jelent. A másik dolog, amit szeretnék kihangsúlyozni: ügyfeleinknek a jövőben a kérelmeket pontosan meghatározott célhoz és időhöz köthetnek kell benyújtani. A beutazási célok között megszűnik az "egyéb" kategória is. A másik, ha lehet még fontosabb változás, hogy a kérelmekhez csak hivatalos magyar szervek (BÁH, közjegyző stb.) által kiállított eredeti támogató dokumentumok csatolhatók. Az ügyfelek számára kedvező, hogy előéletük vizsgálata során a schengeni vízumok mellett az eddig kiadott magyar többszöri beutazó vízumokat is figyelembe lehet venni. Ezzel

együtt a többszöri beutazásra jogosító féléves vagy egyéves érvényességű schengeni vízumhoz jutás rögtön az első alkalommal csak kevesek kiváltsága lesz. Itt elsősorban a rokonlátogatók, az üzletemberek, a kamionosok stb. jöhetnek szóba. A nemzeti tartózkodási vízum nem szűnik meg, az anyakönyvi kivonatokkal bizonyítható magyarországi rokonsággal rendelkező kérelmezőknek továbbra is ajánlom ezt a lehetőséget is. [←vissza](#)

Cseh lap: Schengen orvosolhatja a magyarok Trianon-traumáját

Vajdaságma.info 2007. december 15. [12:43]

Közép-Európa csatlakozása a schengeni övezethez bizonyos értelemben orvosolhatja a magyarok Trianon-traumáját is, mert eltűnnek a nemzetet megosztó gyűlölt határok. Ehhez azonban feltétlenül szükség van a "páciens" együttműködésére - állítja a Lidové Noviny című cseh konzervatív napilap szombati kiadásában.

"A Nyugat a kilencvenes években Nagy-Szerbia kialakulását megakadályozta. Európa egy része most Koszovó várható önállósulásával egy Nagy-Albánia kialakulásától retteg. Mindeközben csendesen a színre lép Nagy-Magyarország. Az Európai Unió jóváhagyásával. Ha tiszteletben fogja tartani azokat az elveket, amelyeken megszületett, akkor szomszédainak nincs mitől tartaniuk" - írja Gabriel Sedlák, a lap szerkesztője a Nagyobb már nem lesz című terjedelmes esszéjében, amely a hétvégi mellékletben jelent meg.

A szerző emlékeztet arra, hogy Magyarország az 1920-ban aláírt trianoni szerződés alapján elveszítette területe kétharmadát, a magyarok egyharmada a határokon kívülre került. E határok egy része néhány napon belül eltűnik, így az ott élő magyaroknak jó okuk van az örömről.

"Az ok egyszerű: Schengen. Ennek az eszköznek, amely a kontinens eltünteti az államhatárokat, még egy plusz jellemzője is van: (...) megtörténhet, hogy hatásos lesz a magyarok Trianon-traumájára is. A páciensnek azonban tudatosítania kellene, hogy meggyógyulhat ugyan, de ezután már sosem lesz úgy, mint régen. A 21. század küszöbén álló Európa már nem azonos a száz évvel ezelőtti kontinenssel" - szögezi le a szerző.

Rámutat, hogy a magyar nemzet nagyobb területen létezik, mint a mai Magyarország területe. Úgy véli, hogy a koszovói helyzet rendezésének a forgatókönyve egyedi, s bárhogy is végződik a dolog, Romániának és Szlovákiának nincs mitől tartania. Szlovákiával kapcsolatban ugyanakkor megjegyzi:

"Pozsony a magyarok lakta vidékeket megpróbálja olyan nagyobb régiók keretében tartani, amelyben a magyarok nincsenek többségben. Bár minden erejét latba veti, s igyekszik ahogy csak tud, az idő ennek ellenére is ki fogja kényszeríteni a természetes, néhol hagyományos régiók tiszteletben tartását. Úgy, ahogy a víz is mindig kimossa saját medrét. És nem kizárt, hogy ebben az esetben ez a képzeletbeli víz, nem lesz tekintettel a mai államhatárookra, talán a schengeni elrendezésnek is köszönhetően" - állítja Gabriel Sedlák. Szerinte nehéz elhinni, hogy ne lenne a helyi lakosság érdeke, hogy például az eddig államhatárral elválasztott Komárnót és Komáromot a jövőben ne egy polgármesteri hivatal irányítsa.

"Valami olyasmi, mint +Nagy-Magyarország+ létezik. Európa politikai térképén azonban sehol sem találjuk. Határai biztosan nem azonosak a trianoni határokkal, de nincs szó a történelmi Magyarország területéről sem, ahogy azt ma a +gulyásirredentizmus+ képviselői szeretnék. Ez a +gulyásirredentizmus+ ma éppen annyira veszélyes Európára, mint amennyire a +gulyáskommunizmus+ veszélyeztette +a rothadó kapitalizmust+" - szögezi le a szerző.

Kifejti, hogy a magyar kisebbségek lakta területek ugyan rátapadnak Magyarország határaitra, de egyszerű Magyarországhoz csatlakozással sem lehet kialakítani egy Nagy-Magyarországot, mert ez újabb sérelmekhez vezetne. Az elmúlt száz év alatt ugyanis a magyar kisebbségek is megváltoztak, a világ is megváltozott. A kisebbségek, amelyek nem zárkoznak be a tisztán magyar világba, egyfajta átjárót alkotnak a magyar és a szomszéd népek kultúrája között.

Budapest ugyanakkor a jövőben már csak azért sem fog tudni dönteni az összes magyar sorsáról, mert egy demokratikus állam polgára már nem bábu a hatalom kezében. A mai modern liberális államnak egészen más a jellege, mint azoknak az államoknak, amelyek az első világháború romjain keletkeztek Közép-Európában - zárja esszéjét Gabriel Sedlák. [←vissza](#)

Kishatárforgalmi engedély - Általános tudnivalók

Kárpáti Igaz Szó 2007. december 15.

A kishatárforgalmi engedély birtokosa többszöri vízummentes beutazásra és hat hónapon belül legfeljebb három hónapos tartózkodásra jogosult Magyarország határ menti területén. A dokumentumot a Magyar Köztársaság Ungvári Főkonzulátusa és Beregszászi Konzulátusa állítja ki.

Az engedély területi érvényessége. Az engedély csak a településlistán szereplő településekre érvényes, más településekre vízum nélkül, pusztán csak a kishatárforgalmi engedély birtokában beutazni nem lehet. A határőrség, illetve a rendőrség úgynevezett mélységi ellenőrzésekkel biztosítja, hogy a kishatárforgalmi engedélyek birtokosai ne hagyják el a határövezetet.

Ki jogosult az engedély kiváltására? Az engedély kiváltására azok a nem magyar állampolgárságú személyek és közvetlen családtagjaik (házastárs, kiskorú és eltartott gyermekek) jogosultak, akik a listán szereplő ukrainai települések valamelyikén az engedély kiváltását megelőzően legalább 3 éve bejelentett, állandó lakcímmel rendelkeznek. Az engedély kiváltására jogosult személy házastársa, kiskorú vagy eltartott nagykorú gyermeke (ideértve az örökbe fogadott és nevelt gyermeket is), illetve a házastárs kiskorú vagy eltartott nagykorú gyermeke akkor is kaphat kishatárforgalmi engedélyt, ha ők a határ menti területen kevesebb, mint 3 éve rendelkeznek állandó lakóhellyel.

Érvényességi idő. A kishatárforgalmi engedély érvényességi ideje nem haladhatja meg az úti okmány érvényességi idejét, és legfeljebb öt évre adható ki. A minimális érvényességi idő egy év.

Díj. A kishatárforgalmi engedély kiállítási díja 20 euró. A nyugdíjasok, 18 évesnél fiatalabb gyermekek és 21 évesnél fiatalabb eltartott gyermekek, valamint a fogyatékos személyek díjmentesen juthatnak hozzá az engedélyhez.

Beutazás és tartózkodás. A kishatárforgalmi engedély többszöri beutazásra, és hat hónapon belül legfeljebb három hónapos tartózkodásra jogosít Magyarország területén.

Elbírálási idő. Az engedély iránti kérelem a benyújtástól számított harminc napon belül kerül elbírálásra.

A kishatárforgalmi engedély iránti kérelem benyújtásának módja. Az engedély kérelmezéséhez az ungvári és beregszászi magyar külképviseleteken beszerezhető, illetve az ungvári főkonzulátus internetes oldaláról (<http://www.mfa.gov.hu/kulkepviselet/ungvar/hu>) a "Kishatárforgalmi megállapodás" menüpont alól letölthető és kinyomtatható kérdőívek kitöltése szükséges.

A kérdőíveket személyesen kell benyújtani a Magyar Köztársaság Ungvári Főkonzulátusán vagy Beregszászi Konzulátusán.

A kérelem beadásakor személyes elbeszélgetésre is sor kerül. Az engedély kiadásáról a magyar konzul dönt.

A kérelem benyújtásához szükséges támogató dokumentumok:

1. A kérelmezőnek az engedélykérelem benyújtásakor be kell mutatnia a határ átlépésére jogosító, érvényes útlevelét. A kérelmezőnek az egy évnél rövidebb ideig érvényes útlevelébe kishatárforgalmi engedélyt a konzul nem adhat, ebben az esetben először az úti okmány érvényességét kell meghosszabbítani.

2. A kérelmezőnek igazolnia kell a lakcímét a következő okmányok valamelyikével:

- a lakcím igazolására szolgáló regisztrációs bejegyzést tartalmazó személyazonosító igazolvány;
- a lakcím igazolására szolgáló regisztrációs bejegyzést tartalmazó ukrán útlevelé;
- az illetékes ukrán hatóság által az állandó lakcímről kibocsátott igazolás.

3. A díjkedvezményre jogosultak, illetve a 3 éves helyben lakás alól mentesülők esetében további dokumentumok szükségesek:

- 3 éves helyben lakás alól mentesülők: házastárs, kiskorú vagy eltartott nagykorú gyermek (ideértve az örökbefogadott és nevelt gyermeket is), valamint a házastárs kiskorú vagy eltartott nagykorú gyermeke (ideértve az örökbefogadott és nevelt gyermeket is) - a családi kapcsolat igazolható házassági/születési anyakönyvi kivonattal;

- díjkedvezményre jogosultak: fogyatékos személyek - fogyatékos igazolvány (fényképes rokkantsági nyugdíjnyelv) nyugdíjasok; 21 év alatti eltartott gyermekek - diákigazolvány; nyugdíjasok - nyugdíjas-igazolvány.

A támogató dokumentumokat minden esetben eredetiben be kell mutatni és csatolni kell róluk másolatot.

A határ átlépése kishatárforgalmi engedély birtokában. Kishatárforgalmi engedély birtokában is a határt csak a határátkelőhelyeken, s a nyitvatartási időben lehet átlépni. A kishatárforgalmi engedéllyel történő határátlépés esetén a határőr az úti okmányba nem pecsétel. A magyarországi tartózkodás időtartamának nyomon követését a határőrség számítógépes nyilvántartása teszi lehetővé.

A kishatárforgalmi engedély elvesztése. Amennyiben a jogosult a kishatárforgalmi engedélyét magyar területen veszíti el, köteles azt haladéktalanul bejelenteni a belépés helye szerinti határőrizeti szervnek. Az illetékes határőrizeti szerv igazolást állít ki arról, hogy a határátlépés érvényes engedéllyel történt, s ezen igazolás birtokában a jogosult visszatérhet Ukrajnába.

A kishatárforgalmi engedéllyel való visszaélés esetén alkalmazható szankciók. A kishatárforgalmi engedéllyel való visszaélés esetén a jogsértővel szemben alkalmazható szankciók a következők: kötelezés a Magyar Köztársaság területének elhagyására; idegenrendészeti kiutasítás és beutazási és tartózkodási tilalom, valamint beutazási és tartózkodási tilalom. Beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése azt vonja maga után, hogy a kérelmező vízummal sem utazhat be Magyarországra.

A kishatárforgalmi engedéllyel való visszaélés a későbbi vízumkérelem elutasítását vonhatja maga után! Nyomatékosan felhívjuk a figyelmet a 6 hónapon belül legfeljebb 3 hónapos tartózkodásra vonatkozó szabályok betartására!

Kishatárforgalmi engedély és vízum. Amennyiben Ön szeretné: a határövezetet elhagyni, Magyarországon kereső tevékenységet folytatni, 6 hónapon belül 3 hónapnál többet tölteni Magyarországon, úgy ehhez vízumot kell igényelnie a vízumigénylés általános feltételei szerint.

Figyelem! Amennyiben Ön schengeni vízummal és kishatárforgalmi engedéllyel is rendelkezik, a belépéskor a határőrség a beutazás célja alapján fogja elbírálni, hogy az adott belépés vízummal vagy kishatárforgalmi engedéllyel történik-e (ez utóbbi esetben ugyanis nem helyeznek el beléptető bélyegzőt az útlevelebe). A magyarországi beutazása előtt mindenképpen gondolja át, hogy tényleg csak a mellékelt listán szereplő magyar településeket keresi-e fel, ellenkező esetben ugyanis a vízumával kell belépnie az országba! Ha időközben megdöntheti magát, és mégis el akarja hagyni a határövezetet, úgy abban az esetben, ha kishatárforgalmi engedéllyel lépett be az országba, el kell hagynia a Magyar Köztársaság területét, és újból be kell lépnie a vízum birtokában. [←vissza](#)

ÁLLÁSFOGLALÁS - Külügyi és Európa-ügyi Albizottsága (2007. december 12.)

Forrás: www.kmkf.hu

A Kárpát-medencei Magyar Képviselek Fórumának (KMKF) Külügyi és Európa-ügyi Albizottsága 2007. december 12-én tartotta második ülését az Országgyűlésben. Az ülést Németh Zsolt, a KMKF Külügyi és Európa-ügyi Albizottság elnöke és dr. Kozma József, a Külügyi és határon túli magyarok bizottságának alelnöke elnökölte.

Dr. Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke tájékoztatást adott a szeptemberi plenáris ülésén elfogadott „A magyar-magyar együttműködés és a nemzeti érdekérvényesítés perspektívái a magyar nemzetrészek nagy részének Európai Unió csatlakozása után” című nemzetpolitikai koncepcióban foglalt feladatok végrehajtásának megkezdéséről. Az Albizottság üdvözli az előterjesztés konszenzussal történő elfogadását és a nemzetpolitikai jogalkotási elképzelések megvalósításának előkészítését, valamint a KMKF munkáját megkönnyítő új szervezeti elemek bevezetését.

Az Albizottság támogatja a KMKF országgyűlési konzultációs intézményként történő elismerését, és felkéri dr. Szili Katalin házelnököt, hogy kezdeményezze a magyarországi parlamenti pártoknál az erről szóló országgyűlési határozati javaslat ötpárti előterjesztését.

Az Albizottság várakozással tekint az Autónia Műhely, valamint a létrehozandó brüsszeli KMKF lobbis iroda érdekképviseleti tevékenysége elé.

A Kormány képviselője tájékoztatást adott a Kormány által a schengeni térség Magyarország határaitól történő kiterjesztése után bevezetni tervezett magyar-magyar kapcsolattartást megkönnyítő intézkedésekről. Az Albizottság kéri a Kormányt, hogy a kapcsolattartást elősegítő támogatásokat az érintettek Magyarország teljes jogú schengeni csatlakozása napjától igénybe vehessék. Az Albizottság felkéri a Kormányt, hogy a Szülőföld Alap megbízott kollégiuma 2008. február 1-ig kezdje meg a támogatások folyósítását. Az Albizottság továbbá felkéri elnökét és társelnökét, hogy a magyar-magyar kapcsolattartás helyzetét tüzze a következő ülésének napirendjére.

A Kormány képviselője tájékoztatást adott a Kormány álláspontjáról Szerbia európai integrációs kilátásairól, illetve ezek Vajdaságot érintő vonatkozásairól. Az Albizottság ezúton is megerősíti elkötelezettségét Szerbia és Ukrajna európai integrációja mellett. Az Albizottság hangsúlyozza egy egységes európai álláspont kialakításának fontosságát, továbbá támogatja, hogy az Európai Unió kössön vízummentességi megállapodást Szerbiával az ország európai integrációjának kézzelfogható elősegítéséért.

A Kormány képviselője tájékoztatást adott a magyar-szlovák kapcsolatok jelenlegi helyzetéről és a javulás kilátásairól. A Beneš-dekrétumok következményeinek megerősítése után kialakult helyzetben az Albizottság határozottan elutasítja a kollektív bűnösség elvét és annak bármely kifejeződését. Elfogadhatatlannak tartja egy olyan döntés megszületését, amely a mai Európa értékeivel és jogelveivel szöges ellentétben áll. Az Albizottság hangsúlyozza, hogy az európai értékeket tiszteletben tartó és érvényesülésüket megerősítő kezdeményező lépéseket várunk a szlovák féltől a viszony rendezése érdekében.

Az Albizottság támogat minden olyan kezdeményezést, amely a nemzetpolitikai koncepcióba foglalt külügyi és Európa-politikai vonatkozású javaslatok mind teljesebb körű megvalósítását szolgálják. Különös tekintettel a saját – területi vagy kulturális alapon érvényesülő – öngazgatásukért teljes mértékben alkotmányos eszközökkel fellépő kárpát-medencei magyar közösségek céljainak megvalósítására vonatkozó legitim igényére. Az Albizottság leszögezi, hogy ezek a törekvések összhangban állnak mind az Európai Unió balkáni konfliktusrendezési és államépítési törekvéseivel, mind az EU számos országában történelmileg kifejlődött alkotmányos berendezkedéssel.

Az Albizottság üdvözli a romániai európai parlamenti választások a magyarság szempontjából kedvező eredményeit, gratulál és jó munkát kíván a mandátumhoz jutott képviselőknek.

A KMKF Külügyi és Európa-ügyi Albizottságának következő ülésére 2008 tavaszán, az Országgyűlés tavaszi ülésszakának idején kerül sor.

Budapest, 2007. december 12. [←vissza](#)

ALLÁSFOGLALÁS - KMKF Jogi Albizottság (2007. december 12.)

Forrás: www.kmkf.hu

A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának (KMKF) Jogi Albizottsága 2007. december 12-én tartotta második ülését az Országgyűlésben. Az ülést Dr. Avarkeszi Dezső, a KMKF Jogi Albizottság elnöke és Balog Zoltán, az albizottság társelnöke elnökölte.

A KMKF Jogi Albizottsága üdvözli a Dr. Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke által előterjesztett „Magyar-magyar együttműködés és a nemzeti érdekérvényesítés perspektívái a magyar nemzetrészek nagy részének Európai Unió csatlakozása után” című anyagnak a KMKF 2007. szeptember 14-i plenáris ülése által történő elfogadását.

Az Albizottság felkéri Dr. Szili Katalint, hogy a Kormánnyal együttműködve, konzultálva a KMKF albizottságaival, terjesszen az Országgyűlés elé a kárpát-medencei magyar közösségek nemzetpolitikai együttműködésének alapjait hosszú távra lefektető jogi szabályozásra vonatkozó javaslatot.

Az Albizottság üdvözli a KMKF brüsszeli érdekképviseleti és lobbis irodájának létrehozását, valamint várakozással tekint az Autónia Műhely tevékenysége elé. Az Albizottság javasolja, hogy az Autónia Műhely alakítson ki egységes fogalomhasználatot és fordítson kiemelt figyelmet a délvidéki autonómia modellek tanulmányozására a vajdasági politikai pártokkal kialakított együttműködésen keresztül. Az Albizottság felkéri az Európai Parlament és az Európa Tanács magyar képviselőit, hogy támogassák a KMKF Autónia Műhelyének tevékenységét és a határon túli magyar közösségek által kialakított autonómia elképzeléseket.

Az Albizottság a nemzetpolitikai előterjesztésben megfogalmazott szempontoknak megfelelően felkéri határon túli tagjait, hogy 2008. január 31-ig nyújtsanak tájékoztatást az Albizottság számára a Magyarországgal határos országokban a kisebbségi nyelvhasználati jogok érvényesüléséről, illetve a kárpát-medencei régió országaiban a

nemzeti és etnikai kisebbségekre nézve közvetlenül, vagy közvetetten diszkriminatív jogszabályok, tervezetek, illetve gyakorlat feltárásáról. Az Albizottság felkéri Dr. Szili Katalint, hogy az összegyűjtött információkat továbbítsa az illetékes kormányzati szervek részére.

Az ülésen Dr. Soltész István, az Országgyűlés főtárgya tájékoztatást adott az Országgyűlés, illetve a Kormány 2007. őszi törvényalkotási programjáról. Az Albizottság tagjai megállapították, hogy az Albizottság tevékenységének alapját továbbra is a féléves törvényalkotási programokban szereplő törvényjavaslatokkal kapcsolatos határon túli vélemények megismerése és azoknak az illetékes országgyűlési bizottságokhoz történő becsatornázása alkotja. Az Albizottság felhívja ezért a KMKF határon túli tagjainak figyelmét, hogy a jövőben hatékonyabban használják ki a törvényjavaslatok véleményezésével kapcsolatos lehetőségeiket.

A KMKF Jogi Albizottsága felkéri a Kormányt, hogy

- Tájékoztassa az Albizottságot annak következő üléséig a legitim nyugat-európai, valamint szlovéniai, horvátországi, szerbiai, macedóniai és moldovai precedenseket is figyelembe vevő területi, közösségi és személyi elvű autonómiák megteremtésének lehetőségeiről.

- 2008. január 31-ig tájékoztassa az Albizottság elnökét és társelnökét a 2008. tavaszi féléves törvényalkotási program határon túli magyarságot érintő javaslatairól annak érdekében, hogy az Albizottság határon túli tagjai véleményük kifejtésével hozzá tudjanak járulni a magyar-magyar kapcsolattartás konkrétumaihoz.

Az Albizottság támogatja a KMKF országgyűlési konzultációs intézményként történő elismerését, és felkéri Dr. Szili Katalin házelnököt, hogy kezdeményezze a magyarországi parlamenti pártoknál az erről szóló országgyűlési határozati javaslat ötpárti előterjesztését. Az Albizottság üdvözlöi a 2007. november 25-i romániai európai parlamenti választások eredményeit, amely a magyarság európai parlamenti képviselőjét tovább erősíti. Az Albizottság gratulál, és sikeres munkát kíván a mandátumhoz jutott képviselőknek.

Az Albizottság támogatja a vajdasági magyar pártok közös jelöltállítását, valamint együttes programalkotását a 2008. évi szerbiai elnökválasztáson.

Az Albizottság támogatja a szlovákiai magyar közösség erőfeszítéseit a Pátria Rádió folyamatos működésének megőrzéséért.

Budapest, 2007. december 12. [←vissza](#)

Az autonómia a remény legfontosabb eleme - Történelmi esély előtt a délvidéki magyarok

Magyar Hírlap 2007. december 15. Szerző: Szentesi Zöldi László

Másfél évtizedes civakodás után történelmi esély előtt áll a délvidéki magyarság: Pásztor István személyében sikerült közös jelöltet állítani a közelgő szerbiai elnökválasztásra. A Délvidéken, Budapesten és Belgrádban egyaránt tudják, hogy a tét sokkal nagyobb, mint a jó vagy éppen rossz szereplés: talán megindul a vajdasági magyarok politikai egységesülése. Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) elnöke mindenesetre bizakodik.

– Egy friss, igaz, nem reprezentatív felmérés szerint a vajdasági magyarok háromnegyede szégyelli a magyarságát. Mindeközben Erdélyben, a Felvidéken és Kárpátalján a választadók hatalmas többsége pozitívan éli meg nemzeti hovatartozását. Ön szerint is ekkora a baj a Délvidéken?

– Nem hiszem, hogy az említett felmérés a valóságot tükrözi. A vajdasági magyarok mindennapjai nem az identitásproblémákról, sokkal inkább a kilátástalanságról szólnak. A szegénység, a jövőtől való félelem nyomja rá a bélyegét az emberek közérzetére.

– Ezek szerint ha mégis létezik az említett jelenség, nem a jugoszláv idők és a délszláv háborúk, hanem a jelenlegi gazdasági helyzet következménye volna?

– Szerintem mindennemű probléma az elmúlt húsz esztendőnek, annak a vesszőfutásnak, pokoljárásnak a következménye, amelyhez végső soron semmi közünk nem volt, viszont a történetek szenvedő alanyaiként rajtunk csattant az ostor. Nem szabad szem elől téveszteni, hogy egy kisebbség sorsa elválaszthatatlan annak az országnak a sorsától, amelyben közösségi és egyéni életét éli. Szerintem nem lehet olyan magyar nemzetpolitikát alkotni, amely figyelmen kívül hagyja a szélesebb összefüggéseket, így az adott ország belpolitikai viszonyait.

- Adán jártam nemrégiben, és fiatalokkal, huszonévesekkel beszélgettem. Úgy éreztem, nincs jövőképük, nem találják a helyüket, mintha nem tudnának magukkal mit kezdeni. Magyarországtól viszolyognak, de Szerbiát sem tekintik hazájuknak.
- Sajnos, amit ön tapasztalt, többé-kevésbé jellemző a közállapotokra. Ada némileg markáns példa, mert a nagyobb üzemek, mint például a helyi öntöde, a gépgyár, a különböző élelmiszer-feldolgozók az elmúlt tizenöt-húsz évben teljesen leépültek. Adán nemigen van munkalehetőség, és ha az ember nem tud elhelyezkedni, akkor valóban nem találja a helyét a mindennapokban. Talán erre a fajta kilátástalanságra gondolhattak adai beszélgetőtársai. Egyébként meggyőződésem, hogy a vajdasági magyar politika legfőbb kihívása valamifajta jövőkép felmutatása. Ami ezen túl nyúlik, az pusztán vájkálás a jövőben, a különböző magyarázatok összegzése, de ennek valójában semmilyen hasznát sem vesszük.
- Létezik-e ellenkező példa, valamifajta vajdasági magyar sikertörténet?
- Ott van például Kishegyes, ahol tizenötezer ember él, és a lakosság kétharmada magyar. VMSZ-önkormányzat, fiatal csapat dolgozik a településen. Örömmel tapasztaljuk, hogy az emberek félretették régi beidegződéseket, képesek a közös cselekvésre. Mindennek eredményeképpen meglehetősen érdekes projekteket, fontos helyi kezdeményezéseket hoztak létre.
- Adát, Kishegyest és a magyarok lakta többi települést egyaránt hátrányosan érintheti az unióval kötött toloncegyezmény. Állítólag 50-150 ezer ember, köztük sok koszovói cigány költözhet be a Vajdaságba. Az ön parlamenti interpellációjára adott válaszában a szerb belügyminiszter nemrégiben tagadta, hogy a hatóság összeírja a délvidéki magyarok üresen maradt házait.
- Dragan Jovic egészen pontosan azt mondta, hogy a szóban forgó rendőrségi akció nem a betelepítést szolgálja, hanem teljesen normális eljárás, a közbiztonság erősítése a célja. Ezt a választ én jobb híján elfogadtam, de azt is könnyű belátni, hogy a 21. század elején egy számítógépes adatbázisból néhány másodperc alatt kibogarászhatók az üresen álló magyar ingatlanok. A több tízezer ember visszatoloncolása reális veszély, de ennél is nagyobb baj, hogy nem látunk olyan állami stratégiát, amely megnyugtatóan kezelné az ügyet. Attól tartunk, hogy a külföldről hazatelepülők döntő többsége a Vajdaságban keres majd új otthon magának. Egyébként hamarosan tisztábban látunk majd, mert január 1-jével kezdődően tizenöt hónapon belül lezárják a folyamatot. Eredményét tekintve ugyanilyen veszélyeket tartogat számunkra a koszovói helyzet. Ha ugyanis a több mint százezres koszovói szerbség elindul, egészen bizonyosan nagy számban telepszik majd le az ország északi részén. Ezt mindenképpen szeretnénk elkerülni. Tudni kell, hogy létezik alkotmányos garancia, amely szerint az etnikai-nemzetiségi arányokat nem lehet megbontani. Szerbiában azonban az egyik oldalon törvényes garanciák, a másikon pedig életszerű realitások állnak, és az utóbbiak nem mindig nekünk kedveznek.
- Szóba kerültek a délvidéki magyar félelmek Vojislav Kostunica miniszterelnök budapesti látogatásán?
- Igen, a felek beszéltek róla, elsősorban azért, mert a vajdasági magyarság fenyegetettségéről több alkalommal is tárgyaltam magyar közjogi méltóságokkal. Jeleztem, hogy ezt a kérdést nem lehet megkerülni a kétoldalú kapcsolatokban. Mindezekről egyébként országon belül is próbálunk párbeszédet kezdeményezni szerbiai vezető politikusokkal, döntéshozókkal. Sajnos azt tapasztaljuk, a témával kapcsolatban sok a mellébeszélés és a ködösítés.
- Kaptak-e valamifajta biztosítékot Budapestről vagy Belgrádból?
- Eddig nem.
- Tervezik-e, hogy külföldi fórumok elé viszik az ügyet?
- Ezt részben már megtettük. Amikor a VMSZ-t felvették az Európai Néppártba, és Brüsszelben három nap alatt tizenöt beszélgetést folytattam a különböző frakciók politikusával, a vajdasági magyarok fenyegetettsége megkerülhetetlen kérdésnek bizonyult. A belgrádi külképviseletet is folyamatosan tájékoztatjuk. A külföldi kapcsolatrendszer a rendelkezésünkre álló egyetlen mozgástér vagy inkább védekezési mechanizmus.
- Túlzásnak tartja azt a kijelentést, hogy ha a toloncegyezmény nyomán a Vajdaságra zúdulnak a jövevények, az elmúlt száz esztendő legnagyobb etnikai átrendeződése várható a tartományban?
- Ilyen történelmi távlatokban nem hiszem, de az utóbbi hét-nyolc évre igaz lehet a megállapítás. Ha a délszláv háború következményeiként lecsapódó, a vajdaságiakat ért sorozatos megpróbáltatásokat tekintjük, kétségkívül most tetőzik a baj.

- Autonómiaügyben, legalábbis Budapestről nézve, úgy tűnik, nincs áttörés. Pedig a Kárpát-medencei kisebbségi magyarság önrendelkezésének ötlete annak idején éppen a vajdaságiaktól származott. Nem gondolja, hogy az autonómia mára egyfajta zsákutca lett, és a legjobb volna felváltani valamilyen más célkitűzéssel?
- Az önrendelkezés nem az egyetlen reménység, hanem a reménység legfontosabb eleme. Szerintem nem annyira fekete az ördög, mint ahogyan kétszáz kilométerről tűnik. A volt szövetségi állam parlamentje által elfogadott kisebbségi törvény értelmében néhány évvel ezelőtt létrejött a Magyar Nemzeti Tanács, a perszonális autonómia legfőbb testülete. Igaz, hogy a megválasztásával, hatáskörével, finanszírozásával messze nem vagyunk elégedettek, de egy kicsi áttörésnek mégis felfoghatjuk, hiszen legalább létezik. Szeretnénk, ha a kisebbségi közösségek közvetlenül választhatnák meg a tanács tagjait, szélesebb jogkörök is kellenének, hogy a testület végrehajtható döntéseket hozhasson. Részletes elképzelést dolgoztunk ki a vajdasági autonómiára és a magyar területi autonómiára is. Hangsúlyozottan hosszú távú célkitűzésekről van szó, nem hihetjük, hogy egy közénk toppant varázsló mindent megold. Az önrendelkezés előrehaladása nagyrészt attól függ, mekkora erőt képes felmutatni a vajdasági magyarság.
- Nem félnek attól, hogy a százezer koszovói szerb és roma betelepülése után az ő szavuk ugyanolyan erős lesz, mint a helyi magyaroké, szerbeké, horvátoké?
- Valóban fennáll a veszély, viszont ez nem lehet oka annak, hogy lemondjunk az elképzeléseinktől. Úgy látom, hogy nem állunk rosszul, talán még az erdélyieknel és a felvidékieknel is nagyobb esélyünk van az önrendelkezés kivívására.
- Belgrádban is vannak partnereik?
- Jók a pozícióink az ötletek fogadókészségét illetően. Mindez talán a föderális szervezettségű, liberálisabb titói korszak eredménye. Persze egy percre sem szabad megfeledkezni arról, hogy a radikális szerb erők változatlanul nagyon erősek, és mindennemű autonómiával kapcsolatos ügyet pavlovi reflexszel utasítanak el.
- Lát-e olyan elemeket a koszovói eseménytörténetben, amelyet egyfajta párhuzamként tudnak megjeleníteni nyugati tárgyalópartnereik előtt?
- Két dolgot szoktunk elmondani nekik. Mindenekelőtt felhívjuk a figyelmet a legfőbb tapasztalatra: a reális veszély kezelésére. A másik fontos kérdés az, hogy ha jogi értelemben egyéni és közösségi előrehaladás következik be Koszovóban, akkor az új elemeket szeretnénk beépíteni a szerb jogrendbe, hogy aztán a vajdasági magyarokra is alkalmazhassák azokat. Hogy erre mekkora a fogadókészség, majd elvállik.
- Brüsszelből nézve magyar kérdés vagy vajdasági kérdés van Szerbiában?
- Én úgy gondolom, egyik sem. Azt tapasztaltam, hogy inkább embereket kell keresni. Nem szabad azt feltételeznünk, hogy egy-egy frakcióhoz vagy országhoz volna köthető a vajdasági vagy a magyar ügyek iránti fogékonyság. Szocialista, néppárti, liberális, zöld uniós politikusok között egyaránt találunk olyanokat, akik érzékenyen reagálnak a problémáinkra. A közép-európaiak, a magyarok, a szlovénok, az osztrákok általában jobban értenek bennünket. Kevésbé tapasztalható együttműködési szándék a szlovákok, a románok, a spanyolok vagy éppen a franciák részéről. Ennek a jelenségnek feltehetően megvan a pontos belpolitikai magyarázata.
- A vajdasági magyarságnak az ön személyében sikerült közös jelöltet állítani a szerbiai elnökválasztásra. Lesz-e a jövőben intézményesített magyar egység, vagy marad a kialakult rendszer?
- Arra csak a jövő adja meg a választ, hogy a vajdasági magyar pártok valaha fuzionálnak-e. Már annak is örülnünk kell, hogy jelentős áttörés zajlik ezekben a hetekben-hónapokban. Az elmúlt tizenkét évben pártjaink között semmiféle kommunikáció nem létezett, hacsak egymás pocskondiázása, ócsárlása nem tekinthető annak. Az elmúlt fél évben szerencsére folyamatos a párbeszéd a magyar pártok között. Ennek eredményeképpen nagyon fontos ügyekről állapodtunk meg, például a schengeni csatlakozás utáni helyzet kezeléséről, a kettős állampolgársággal kapcsolatos közös álláspontról, illetve arról, hogy az óbecsei rendkívüli választáson közös jelöltet állítunk. Ennek a folyamatnak a betetőzéseként tudtunk megállapodni a soron következő szerbiai államfőválasztás magyar jelöltjének személyéről. Tisztában vagyunk azzal, hogy csak matematikai esélyünk van, de nem a győzelem a fontos. A jövő esztendő igen mozgalmasnak ígérkezik, vajdasági és helyhatósági választások várnak ránk. A közös magyar fellépésnek egyetlen célja lehet: ki kell lépünk saját politikai körünkől, és végre országos ügyekben is hallatni kell a hangunkat. Nem győzöm eleget hangsúlyozni, hogy a vajdasági magyar politikálásnak a szerbiai vetülete elsősorban fontos.
- Amikor felváltotta Kasza Józsefet a Vajdasági Magyar Szövetség élén, mélyreható változásokat ígért pártjában. Mit tudott megvalósítani programjából?

– Mindenekelőtt úgy látom, hogy a VMSZ egyre inkább az életszerű kérdések irányába fordul. Fontosnak tartom továbbá, hogy a társadalmi nyitottság, a civil szférával folytatott párbeszéd ígéretesen alakul. Úgy tapasztaljuk, hogy egyre nagyobb igény mutatkozik a folyamatos kapcsolattartásra. A Vajdasági Magyar Szövetség berkeiben örömmel tapasztaljuk azt is, hogy bár nem a megfelelő ütemben, de mégis megindult a fiatalítás. Szeretnénk, ha a jövő nemzedékek nem külső szemlélőként tekintenének ránk, hanem tevékenyen részt vennének a vajdasági magyar politika alakításában.

Pályakép

Pásztor István 1956-ban született Török-kanizsán. 1980-ban végzett az Újvidéki Egyetem Jogtudományi Karán, utána Szabadkán dolgozott vállalati jogászként. 1988 és 1995 között a szabadkai Közgazdasági Kar Informatikai Intézetének igazgatója. A kilencvenes évek közepétől vállalkozó. Két mandátumban képviselő a vajdasági képviselőházban (1996–2004) és a szövetségi parlament alsóházában (1996–2000). A Vajdasági végrehajtó tanács gazdasági kérdésekkel megbízott alelnöke, majd privatizációs és vállalkozásfejlesztési titkár. 2007. május 5-én a Vajdasági Magyar Szövetség Magyarkanizsán tartott tisztújító közgyűlésén egyedüli jelöltként a párt elnökévé választották. Fia, Pásztor Bálint 2007 januárjától képviselő a szerb parlamentben. [←vissza](#)

Készítette: Balogh Zsuzsanna

* a Figyelőben előforduló rövidítések:

- Nsz = Népszabadság
- MN = Magyar Nemzet
- MH = Magyar Hírlap
- Nszv = Népszava
- MaNcs = Magyar Narancs
- ÉS = Élet és Irodalom
- FN = FigyelőNet
- Vg = Világgazdaság
- Ng = Napi Gazdaság
- ÚMSZ = Új Magyar Szó (Bukarest)
- KISZo = Kárpáti Igaz Szó